

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Της **ΤΙΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΙΑ**

Ενα μυθιστόρημα-σταθμός

ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

Η μεγάλη πομπή

εκδ. Μεταίχμιο

Ο ένας καβαλάει άλογο κι ο άλλος μηχανή, κι αυτή όχι δική του. Κι οι δύο χάνουν τον πατέρα τους, κι ας μην είναι του ενός αληθινός, αλλά ο Ποντοκένταυρος Χείρων που τον μεγάλωσε, και του άλλου τόσο αληθινός, με την αραϊή τούφα κάτω από το λευκό σεντόνι του νοσοκομείου και τα στραβοπατημένα παπούτσια που θα απομείνουν να θυμίζουν την παρουσία του πατέρα και την αγάπη του. Κι οι δύο δίνουν μάχες: ο ένας με την Αυτοκρατορία, που έχει κυριεύσει την Αθήνα και προχωρά στην αφομοίωση των αδυνάτων, προβάλλοντας μια ισότητα που απαιτεί τον περιορισμό της ελευθερίας, και τη μετάλλαξη των πλέον ισχυρών, αυτών που κατέχουν τον Λόγο, την ιδεολογία. Κι ο δύο συχνάζουν σε μαγαζιά νυχτερινά και καφενεία, κι οι δύο έχουν μια Λένια. Και για τους δύο η πραγματικότητα είναι ένας γρίφος αζεδιάλυτος, δεν ξέρουν κατά πού να στραφούν και τι να κάνουν, ποιον να εμπιστευτούν και ποιον να αποφύγουν.

Ο ένας είναι ο Νότης Σεβαστόπουλος, ετών 18, 19 και έπειτα 20. Υποψήφιος φοιτητής, που αποτυγχάνει στις εξετάσεις, και ξανά μετά, μάνει δουλειά, κλέβει, καπνίζει χασις, θαμπώνεται από μια εντυπωσιακή γυναίκα που αποδεικνύεται επί χρήμασι εκδιδόμενη (απλώς ακριβή), σχετίζεται με μια Κνίτισσα, και καταλήγει φαντάρος. Ο άλλος είναι ο υπόπτος Λάνσρετς, ο ήρωας στο κόμικς που διαβάζει κάθε εβδομάδα σε συνέχειες ο Νότης, η μοναδική του σύγουρη παρέα, ο μόνος φίλος του που δεν

μπορεί να τον προδώσει - αν και το χέρι του στη φωτιά κανείς δεν πρέπει να το βάζει για κανέναν. Ο ήρωας στο κόμικς που επικρίνει το Κόμμα, στο οποίο και ο Νότης ανήκε στα μαθητικά του χρόνια, έχοντας οικογενειακή προϊστορία αριστερή, την οποία πληρώνει, μαζί με τη σχέση με την Κνίτισσα, δόντως στον στρατό.

Κάμποσα χρόνια από την έλευση του Παγκόσμιου Ιστού και την εξαπλωση του υπερκειμένου και των πολυμέσων, ο Πανσέληνος γράφει ένα υπερκειμενικό μυθιστόρημα, όπου τα δύο κείμενα συμφύρονται, σχολιάζει το ένα το άλλο, καθώς ένας ρεαλισμός των αποχρώσεων σε επίπεδο κοινωνικό και ψυχολογικό συναιρείται με μια επιστημονική φαντασία που αξιοποιεί από τις επιγραφές (σκοτεινές κι αυτές, όπως οι πρόσφατες) ως τα ποικίλα διακείμενα στους κώδικες των κατακτιπών, από τον Εζρα Πάουντ και τον Αρνώ

Ντανιέλ ως τις νεοελληνικές αφηγήσεις υπονομευμένων αγώνων ελευθερίας.

Εξαιρετικές περιγραφές της πραγματικής Ελλάδας των αρχών της παγκοσμιοποίησης, με τις έντονες τάξεις διαφορές που ποικιλοτρόπως αμβλύνονται και παραμένουν οι ίδιες, τους μηχανόβιους θαμώνες των ντίσκο, της φύσης που απομένει στην τα-

λαίπωρη Αθήνα να θυμίζει άλλες εποχές· όπως και την άλλη φύση, την ολογραμμικά αναβιωμένη στο κόμικς, την άλλη πόλη, με τους άνεργους να μαζεύουν τα πολύτιμα καλώδια του χαλκού και το τσιπάκι των ρομπότ, όπως οι γύφτοι σήμερα, ανάμεσα σε τεράστια μπλοκ, πιο ψηλά από τον Υμηττό, απλωμένα πάνω και κάτω από τη γη.

Κεντημένη ψιλοβελονιά η απόδοση της ψυχολογίας του Νότη, που ταλαντεύεται ανάμεσα στις επιθυμίες και τις δυνατότητες που του δίνει η κοινωνία και η δική του προσπάθεια, και προσπαθεί να καταλάβει για να ζήσει, έστω και μεταλλαγμένος εντέλει, μέσα στη μεγάλη πομπή που οδηγεί την Ελλάδα της εποχής σε ένα άλλο αύριο. Ενα πρόσωπο εμβληματικό για την πορεία της χώρας στις αρχές ακόμη της μεταπολίτευσης, που μαθητεύει στον συμβιβασμό, στον στρεβλό λόγο, στην ήττα εντέλει των αξιών,

εκών τε και άκων μαζί, καθώς ο κοινωνικός επικαθορισμός βαραινεί. Ενας ήρωας διαχασμένος σαν τη χώρα, που δεν ξέρει ποιο δρόμο να διαλέξει - και όπως αποδεικνύεται δεν διαλέγει τον καλύτερο. Λαϊκό, αριστοτεχνικό, προφητικό, ένα μυθιστόρημα-σταθμός στη νεοελληνική, μεταπολιτευτική πεζογραφία.

